

בנוגע לשאלת הגבולות של ארץ ישראל

שומריה תורה הם שחייבים לקבוע את עמדת העם היהודי

דוד נחמן רוטנר

הישיבה ההיסטורית של ישיבת מועצת גדולי התורה בכנסיה הגדולה - וינה תרכז - שאליה זומנו גם עסקנים ומומחים לנושא המדינה היהודית. בראש השולחן (ליד החולון, מצד ימין של השולחן), נראה חלק מדינוקו של הגרש"ד אונגר גאב"ד ניטרא. הצד שמאל של השולחן (עם הפנים אלינו), נראים מימין לשמאל: השילishi מלמעלה (במטושטש, עם הפנים אל גאב"ד ניטרא) הגר"ץ סורוצקין גאב"ד לוזק, הגר"ל צירלסון גאב"ד קישיינוב (עם הכיפה הרבענית וזקן השבה הדודו), האביר יעקב מסאדיגורה, בהמשך אורחי דמותי מוסתרת) האמרי אמרת' מגור (עם הוא מuib את פניו לעבר גאב"ד ניטרא). מהר"ץ דושנסקי גאב"ד ירושלים (הבהיר עם המשקפים העומד מאחוריו הוא בו וממחרור"ם דושנסקי), אחריו (עם המבט לינין) הגר" יותנן בנימין הורביץ י"ר ועד העיר האשכנזי (השוו מהסוף עם המבט אלינו) הרוב מרdeckי דובני, נציג אגאיי בסיסים הלטבי. הצד ימין של השולחן: (השייש מלבעה, עם הפנים אלינו) הגרב"ץ וועצעל, גאב"ד טורדא ראש הלשכה הארץ-ודוכסית בהונגריה, הגר"ר משה בעער, גאב"ד זדוננסקאי-וואלי (העיר, בכיסא ניגס מוהשלחן) מהכוכבים הרבניים העולים בשמי יהדות פולין, (שולשה דמויות אחרות) - עם הכובע הרבני העגול) הגר"א וסרמן, (הדמות האחורה באז זה - עם הידים על השולחן) הרב שמעון ויטנברג, הנציג השני של אונגי"י בסיסים הלטבי.

בכל פעם שעולה שאלת עדמת היהדות החרדית בוגר למס' רת חלקיים מישתוי ארץ ישראל, יודיעים לצתט את סעיף ב' בנוסח הצעירה של מועצת גודלי התורה בכנסייה הגדרולה השילשית – אלול תרצ"ז האמורת: "שבוגר לארץ הקודש תחומיים עי' מנהיל ארצות בתורתו הך" והקבועים לדורות עירם, בלתי אפשרי משום כך שהעם היהודי מצדיו יותר באיזה צורה שהיא על הגבולות". מה שלא כל כך מפוזרם הוא שעמדו זו לא הובעה לראשונה בשנות תרצ"ז. אלא זו הייתה חלק מעמדת העקבית של אגדות ישראל, כפי שהבינו אותה נציגיה ארץ ישראל, רון קדומות ומובטחות מצחירה, שזכויות עם ישראל על הארץ והמדינות. ואין הן יכולות

להנintel ממנה על ידי האבות והם בדורות המשיכה והזהירה בסעיף ח' החשגהה העלינו מהונסה בימים אלה את עם ישראל בנסיותם קשים. גם ביחס לשביבי הארץ שהברקו לו לארץ אבותיו. נסיותם שעד כמה שאין הם מצדיקים את השלוחים הגורמים להם מותך גונה בלתי רצוי, באו בלי ספק להזיךם לעם ישראאל את החובה של בקרת עצמיה בדרכיו ושיטות ישובה של ארץ ישראאל, עד כמה הן נאמנות אל קדושת הארץ ואל קדושת העם וஸורתו.

את הכאב התורתי על פגיעה בוכותם עם ישראל על ארץ ישראאל הביע גם רבינו משה בלאי במאמר ר' האבכה בעצם החמשי' (קול ישראאל, ז' אב תרצ"ז) '...מהפקעת חלק היותר גדול של ארץ ישראאל מודрист רגל יהודרי, על הפרט זהה אפשר לומר בלי היסוס שאינו נמי' כא' יהוד' בארץ' ישראל, אם אך יצא ממעי' ישראל, שאינו מבכה ואין מותאבל על החלק הזה של ארץ

אבל בעיון בדבריהם, שהובעו לפומבי בשלל הזרמוויות, בולטות הנקודה העיקרית שעבמדה זו, השוללת באופן גורף את זכותם של אישים חולונים ותנוונות חילוניות מקביעת עמדת מדינית בשאלת הגבולות. לא רק בגלל שהשיקולים שלהם נוגעים באינטרסים זרים לטובות העם היהודי, אלא בגלל שהמניעים שלהם פסולים.

כהתנסחוותו הנקבת של הגאון רבינו מנחם זמבה בחידושיו ('ס' נד') רק אנשים כאלה אשר להם העוו המר לקרווע גורים מתרנו התה' מימה והקדושה - ה'ם אשר ירhubo בנפשם לקרוועם את ארצנו ולגורדים. אבל אנחנו שומרי התורה וחדרים על דבר ה' של תורה שבכתב ושבבעל פה מודאשו ועד סופו מוסרים את נשפנו על כל אות ואות ועל כל מנהג شبישראל - בשום אופן לא נוכל להפסיק לוטר אפילו על צעד וועל אחד מארצנו הקד'ר' ש'.

את הביטוי הנחרץ לumedת יונתן אשכנזי, הרשות הראשית דבבבון

ישראל הנפקת שוב לורדים'.
גם בתרצ"ז כהשר"מ בלוי קונו
את בכיתין, שארכץ' ישראל הנפקת
שוב לורדים, לא היה מזכיר על מצור
כמה של יהודים שביקשו להתיישב
בארכץ' ישראל ולא מצאו מקום.
הכיוונה הייתה על חבל הארץ של ישראל
שזוממו להוציאם מרשות ירושלים!
דרישת אגדות ישראל שהובעה
לכל אויר שנות המנדט, במכות
בימם, בפניות ובתזכירם, והינה
אותה הכרה בזכותו העצמאית
של היהדות החרדית, אם בהופעה

אגודות ישראל, הביע באופן רשמי
مرا דארעא דישראל מהר"ץ
דושינסקי, כפי שהופיעו הדברים
בקול ישראל' (גליון י' טבת תרצ"ז).
באמרו בתור הרב הרואה של אנגו'
דת ישראל בארכץ' ישראל אני מוצא
לחובבה להשמע לפניהם' ב' את قول
התורה המקדשת גם למיע'ב.
כך, באופן פושט! ראה מהנהיגת
של היהדות החרדית שזו חובה
המושלת על שומריה תורה להביע
את העמדת ואית הדרישת מאומות
העולם להכיר בזכותו של עם התור
רב על ארבע'ך.

משותפת עם התנועה הציונית
ואם בהופעה נפרדת. בכל הזרם
נות חזקה על אותו עקרון – אנחנו
המייצגים את עם התורה – בכל
השאלות העולות על הפרק כולל
שאלת גבולות ארץ ישראל – שהיא
נכחת אבותינו.
כפי שכתב מפורשות בתזכיר
שהגיש מרכז אגו' בשנת תרצ"ז:
'אנו רוצים לבקש שם TABAO
לידי מסקנא שיש צורך להביא
את הצדדים על יד שלוחן אחד, או
שתמצאו לנו לשלמו חוות דעת
הישוב היהודי על המצב המדיני של
ארץ ישראל, שיימינו גם את אגדת
ישראל... שום אומה ולשון אינה
באותה הופעה שכתי'אור
ה'יייל טיגרכ'... מתוך העדות של
הקהלת החרדית השתקפו הזמנים
הקדומים, הרב היישע עם השטי'
ריימל ודרישותינו שהיו מבוססות
על התורה. אמר: רך מפני האמון
ששמדו להאלקים, לתורת אלקינו,
ורך מפני שהتورה הזאת אינה
יכולת להתקיים בשלמותה בעלי עצם
ישראל ובלי ארץ קדושה, ולא
פסקו מדאות עצם בנים לאורי
הקדושה ולצפות يوم מתוך
געוגוי נפש לשיבת ציון המיועדת
לهم עפ"י התורה והנביאים – על
יסוד ההכרה בהמציאות שפזרוי
עם התורה מרגשיים את עצם עוד

מיטלה ספק בהקדושה המיחודה של ארץ ישראל, וכי על כן היא נקראת "הוֹלֵן דָן", ומפני כך יודו הכל שאנו מתאים שהחכמים בה יהיו חילוניים. גם הזרה בפלפור העומדת בלב פור. ביום לבנים של ארץ הקדושה, נתנה הזרה בלב פור.

מבוססה על יסוד התנ"ך, ועל הרצין
להשיב לעם התורה את ארץ קדרו
שתו. ואמנם כל התאמונות שאגדת
ישראל מבנייה בישוב ובנין ארץ
ישראל מלולה עם השגחה מעוללה
והבטחה מלאה שכל הפעולות
והמעשים יהיו עפ"י התורה'.

יש לציין שבהסכמים
קואלייטזינניים שחתמו נציגי אגדת
ישראל, היא דאגה לשער אין אמרה
מפורשת שנושאים כוגן דאקיימת
כפיות להוראת מועצתה". ואירוע
לא אחת שהוראת מועצתה" היה
מנוגדת להחלטות הממשלת, ונציגי
אגוי לא היססו להציג עדותם
הנבדלות.

מבוקש שברוחה והכוונה של המנדט,
שהוחמד באופן כה נפלא עזירת
יעוד הנביים, לא תעשיינה האבלות
בעליה וברכישת קרקעות; וברוח
המנדט תנתן אפשרות להקים בא"
רץ זו ארץ הנבחרת מעת ההשגה
העליזונה בית נכן לא רק לעם ה' כי
אם גם לתרותה".

ובתוכו הרסורי שהציג מהר"ץ
(כפי שחשפנו לראשונה בגלינו
'המשבר' יומן ו'עשות', כ"ז מנ"א
תשעוג) הוסיף בשיליות זכותם של
החייבים לחווות דעה על היישוב!
בכתבו: התורה אינה רק ספר חוקים
ליהודי היחיה, אלא גם חוק ציבורי
לעם היהודי. מדינה יהודית אשר

מדוע מחייבים את תכנית טראמפ

